

บทที่ 3

ผลการศึกษา

ข้อมูล เพศและอายุของผู้ป่วย และชนิดของไลเคน แพลนัสช่องปากดังแสดงในตารางที่ 2
 ตารางที่ 2 แสดงเพศและอายุของผู้ป่วย และชนิดของไลเคน แพลนัส

กลุ่ม	จำนวน	เพศ		อายุเฉลี่ย (ปี)	ชนิดของไลเคน แพลนัส	
		ชาย	หญิง		แผลถลอก	ผื่นลิ้น
เด็กชาเมทาโซน 0.1% แบบขี้ผึ้งป้ายปาก	13	3	10	52.46 (38-70)	8	5
ฟลูโอซิโนโลน อะเซตโตไนด์ 0.1% แบบขี้ผึ้งป้ายปาก	13	3	10	51.62 (36-68)	8	5

ระดับความรุนแรงของโรคทางคลินิก และระดับความเจ็บปวดในผู้ป่วยทั้งสองกลุ่ม ครั้งแรกที่มา
 ตรวจ และในสัปดาห์ที่ 4 หลังการรักษา ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงระดับความรุนแรงทางคลินิก และระดับความเจ็บปวด

ลำดับ ที่	กลุ่ม	อายุ	ระดับความรุนแรงทางคลินิก			ระดับความเจ็บปวด		
			ครั้งแรก	สัปดาห์ 4	ค่าต่าง	ครั้งแรก	สัปดาห์ 4	ค่าต่าง
1	1	38	4	3	1	6.1	3.0	3.1
2	2	36	3	2	1	2.5	2.2	0.3
3	1	59	5	4	1	7.1	6.4	0.7
4	2	57	4	3	1	6.5	3.5	3.0
5	1	40	3	3	0	4.6	2.0	2.6
6	2	42	3	2	1	3.2	2.3	0.9
7	1	51	4	3	1	5.1	1.8	3.3
8	2	53	4	3	1	7.1	3.1	4.0

9	1	54	5	4	1	7.0	5.7	1.3
10	2	52	4	3	1	5.1	2.8	2.3
11	1	70	3	3	0	5.6	4.0	1.6
12	2	68	3	2	1	5.8	2.9	2.9
13	1	53	3	2	1	5.0	3.8	1.2
14	2	49	4	3	1	2.6	0.8	1.8
15	1	60	4	3	1	5.0	2.8	2.2
16	2	58	4	3	1	4.1	1.2	2.9
17	1	55	4	4	0	4.6	3.4	1.2
18	2	58	4	3	1	6.2	3.5	2.7
19	1	43	3	2	1	2.8	1.2	1.6
20	2	41	4	4	0	5.0	4.3	0.7
21	1	42	3	3	0	3.2	3.0	0.2
22	2	40	5	4	1	8.2	5.9	2.3
23	1	62	4	3	1	4.8	1.0	3.8
24	2	64	2	2	0	2.2	1.0	1.2
25	1	55	4	4	0	5.3	5.0	0.3
26	2	53	2	2	0	2.2	1.0	1.2

หมายเหตุ

กลุ่มที่ 1 หมายถึง กลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับยาเด็กซามาเททาโซน 0.1% แบบจีฟ้งป้ายปาก และ

กลุ่มที่ 2 หมายถึง กลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับยาฟลูโอซิโนโลน อะเซตโตไนด์ 0.1% แบบจีฟ้งป้ายปาก

ประสิทธิภาพของยาทั้ง 2 ชนิดในการรักษาไลเคน แพลนัสช่องปาก โดยแบ่งพิจารณาเป็น 2 ด้าน
คือ ในด้านการลดลักษณะและขนาดรอยโรคในช่องปากและในการลดอาการเจ็บปวดที่เกิดขึ้นจากรอย
โรคในช่องปาก ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงประสิทธิภาพของยาทั้ง 2 ชนิดในการรักษาโรค

กลุ่ม	ระดับความรุนแรงทางคลินิก	ระดับความเจ็บปวด
เด็กชาเมทาโซน 0.1% แบบขี้ผึ้งป้ายปาก	$p = 0.005 *$	$p = 0.001 *$
ฟลูโอซินโนโลน อะเซตโตไนด์ 0.1% แบบขี้ผึ้งป้ายปาก	$p = 0.002 *$	$p = 0.001 *$

การเปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่างยาทั้ง 2 ชนิดในการรักษาไอลเคน แพลนต์ช่องปาก โดยแบ่งการเปรียบเทียบออกเป็น 2 ด้านคือในด้านการลดลักษณะและขนาดรอยโรคในช่องปาก และในด้านการลดอาการเจ็บปวดที่เกิดจากรอยโรคในช่องปาก ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบประสิทธิภาพระหว่างยาทั้ง 2 ชนิดในการรักษาโรค

ระดับความรุนแรงทางคลินิก	$p = 0.405$
ระดับความเจ็บปวด	$p = 0.625$

ตารางที่ 6 แสดงผลการประเมินระดับความพึงพอใจในการใช้ยาทั้ง 2 ชนิด

กลุ่ม	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
เด็กชาเมทาโซน 0.1% แบบขี้ผึ้งป้ายปาก	3.92	มาก
ฟลูโอซินโนโลน อะเซตโตไนด์ 0.1% แบบขี้ผึ้งป้ายปาก	3.76	มาก

สรุปได้ว่ายาทั้ง 2 ชนิดมีประสิทธิภาพในการลดระดับความรุนแรงของโรคทางคลินิก (ลักษณะและขนาดของรอยโรค) และลดระดับความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นจากรอยโรคได้อย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) และเมื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของยาทั้ง 2 ชนิดในด้านการลดระดับความรุนแรงทางคลินิกและระดับความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นจากรอยโรคนั้นพบว่า ยาทั้ง 2 ชนิดมีประสิทธิภาพในการรักษาโรคไอลเคน แพลนต์ช่องปากได้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$)

